

PŘÍBĚH

KUBÍKOVO DOBRODRUŽSTVÍ

Daleko v horách stála menší chaloupka. V ní žil dědeček s babičkou. Každé prázdniny za nimi jezdil jejich milovaný vnouček Jakub. Měl to tam moc rád, protože to místo pro něj bylo kouzelné. Žádný den v téhle chaloupce nebyl jen tak obyčejný.

Jednou se Jakub rozhodl, že babičce a dědečkovi pomůže s úklidem na půdě. Byla tam spousta věcí. Některé umyl, aby se daly ještě použít, a jiné uložil na nové místo. Když náhle zvedl starou deku, aby ji vyprášil, překvapilo ho, co zrovna pod ní našel. Vypadalo to jako starodávná truhla.

„Babičko, dědečku, co v ní je? Mohl bych ji otevřít? Je tam nějaký poklad?“ netrpělivě se vyptával Jakub. Prarodiče se jen poušmáli a kývli, aby Kubík truhlu otevřel. Chlapec byl napětím bez sebe. Pomalu odemkl zámek na víku a pak opatrně víko zvedl. Když otevřel truhlu dokořán, překvapením tiše vydechl. Našel tam oblečení pro rytíře, helmu a meč, ale ještě něco navíc. Záhadný deník. Jakub sešit vytáhl. Nebyl o moc větší než jeho dlaně. Obal byl jakoby ze dřeva. Jakub si ho prohlížel a otáčel si ho v rukách ze všech stran. Tak moc ho chtěl otevřít.

„Můžu?“ zeptal se babičky a dědečka. „Ten je můj, Kubíku. Psal jsem ho, když jsem byl jen o fous starší než ty. Jen se do něj podívej. Ale pozor! To, co se v něm dozvíš, nesmíš nikdy nikomu říct,“ vysvětlil mu dědeček a potutelně se usmál. „Nějaké tajemství,“ pomyslel si Jakub a začal rozvazovat uzlíky na svázané kůži.

Úplně se do deníku začel. Hltal každé slovo. Jeho dědeček tam vyprávěl, jak chodil každý den do lesa, co všechno tam našel, jaká zvířata potkal. Taky tam vyprávěl, jaké výpravy podnikal do hor

pohádka

a do jeskyní, jak měl někdy strach, protože ve tmavých zákoutích lesa na něj svítily oči různých zvířat. Všechno, co Kuba četl, bylo tak napínavé.

Pak ale našel v deníku ještě něco. Namalovanou mapu. Místa, která mapa zakreslovala, Jakub dobře znal. Věděl, kde to je. Nemeškal a utíkal s deníkem v ruce do lesa, aby zjistil, kam ho mapa dovede a co se v cíli ukrývá. Postupoval přesně podle obrázku. Po chvíli dorazil k vyznačenému cíli. Byl tam velký kámen a pod ním měkká hlína. Kuba hned začal odhrnovat hlínu a po chvíli opravdu na něco narazil. Byla tam schovaná menší krabička. Jakub ji vytáhl, otevřel a v ní našel poklad. Dědečkův poklad. Byl tam jeho vyřezaný kapesní nůž, kompas, šátek, který nosil, a ručně vyrobené náramky přátelství, které sám děda udělal z kůže. Takové vzácnosti, myslel si!

Hned krabičku vzal a pospíchal s ní k chaloupce. Když se objevil ve dveřích, dědeček se jen usmíval a řekl: „Už jsi to našel Kubíku?“ „Ano, našel. Šel jsem přesně podle mapy a taky jsem četl, co jsi psal v deníku. Jaká zvířata jsi poznal a jak jsi objevoval jeskyně. Dědo, dědečku, prosím, mohl bych si ten poklad nechat? A budeš mi všechno vyprávět? Chci vědět úplně všechno, co jsi tehdy zažil,“ prosil Jakub svého dědu.

Ten večer se v chaloupce zapálilo v krbu. U něj seděl Kubík, jeho dědeček a taky babička. Chlapec měl v ruce dědečkův podklad, který našel. Oheň v krbu pěkně plápolala a dědeček vyprávěl příběhy. Své vlastní příběhy. Přesně tak, jak si Kubík přál. A to bylo nejvíc, co mohl dědeček svému vnoučkovi dopřát. Kus svého času a kus ze sebe. Na tento večer vzpomíná Jakub dodnes.

SIHÁČEK

449

květen 2025

Jak to zvládáme

CO SE STALO

23. 4. — bylo teplo a slunečno. Byli jsme venku, jen na tahy na plánu jsme se přesunuli do klubovny. Dnešní rytířské klání nás přivedlo k foukačce, »kovovými šipkami na

terč«. Na tři kola jsme se třemi šipkami trefovali co nejvíce bodů.

Dále jsme se věnovali úkolu Hořcové výzvy, bylo to číslo 45 »Čistička vody«. Měli jsme PET lahve a vrstviли jsme na kávový filtr, vatu, gázu, dřevěné uhlí, písek, jemný štěrk a kamínky. Filtrovali jsme vodu ze Starobělského potoka.

Následovala »povyšovací vybíjená«. Aby ani ti nejlepší nevypadli z rytmu, pokračovali po dosažení nejvyšší úrovně z nejnižší úrovně »druhým kolem«. Na stejném hřišti jsme následně hráli »zastavovací honičku«.

Potom jsme v klubovně odehráli osmé posuny v naší dlouhodobé hře »Za zlatým pokladem«. Kuba v druhém tahu doputoval k pokladu. Třetím tahem jsme začali všichni hru opět od startu :-).

Uklidili jsme vše ze zahrady, rozdali si »nové číslo« oddílového časopisu, do dubnového bodování se bude započítávat i Hořcová výzva, vydali se na zahradu zahrát si před rozchodem ještě tři kola »schovávané«...

30. 4. — bylo stále teplo a slunečno. Opět jsme byli venku, a jen na tahy dlouhodobé hry jsme se přesunuli do klubovny. Protože květen se blíží, zahájili jsme na dnešní schůzce oddílovou »Střeleckou ligu«. Zahájili jsme »střelbou v leže«. Výsledky nebyly nejhorší, nejmladší střelili s podporou.

Pro dnešní rytířské klání byly připraveny hadráky a zemní prak, čekala nás »střelba na dálku«. Každý měl pět výstřelů, a ten kdo měl správné natažení a uchycení, vypustil hadráky až skoro k plotu.

V Hořcové výzvě přibyla na poslední týdný desítka prémiových úkolů. S úkolem plněním úkolu 101 »Prosím úsměv«, nám pomohl Oko — přinesl zásahovou uniformu. Potom jsme se vydali na hřiště, abychom mohli splnit úkol 104 »Venkovní posilovna«. Nakonec jsme odběhli jedno kolečko na dráze za školou.

Po návratu ke klubovně jsme splnili úkol »získej heslo«. Hledali jsme lístečky s písmeny a se jmény částí vzduchovky. A heslo? »STŘELECKÁ LIG«.

Potom jsme v klubovně odehráli druhé posuny v novém putování po plánu naší dlouhodobé hře »Za zlatým pokladem«. Uklidili jsme, sbalili si věci, a domů...

WEB: www.oceti.cz/sihasapa/
vyšlo: 7. 5. 2025

Ilustrace: Testérka fotky: Canon G7X
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

DEVÁTÝ TAH

23. dubna byla úkolem pro rytířské klání střelba foukačkou a kovovými šipkami na terč. Kovové šipky mají vyšší průraznost, proto je při správném fouknutí lépe trefíte. Putování na plánu Kuba poprvé úspěšně zakončil.

poslední stav na plánu...

DESÁTÝ TAH

30. dubna jsme u rytířského klání stříleli
zemním prakem. Nejlepší techniku měl Sam,
nejvíce dokázal natáhnout Kuba. Už minule
jsme začali na plánu druhým putováním...

[illegible]

V sobotu 3. května proběhla u klubovny brigáda, a někteří ukládali dřevo.

NĚCO NA BEDNU...

 Zdravím luštitelé. Dnes je na vás čeká opět klasická šifra. Vyluštěte a odpovězte na otázku. Odpověď by měla obsahovat alespoň tři popisy. Zapeklité co?

1/5 3/4;5/3;2/1;5/3;4/4;5/4 2/1;4/5;2/3;1/1
2/1;2/4;4/2;2/2;1/1;4/1;1/1 1/3;2/4;5/3;3/3;5/1
4/4;5/3;3/2;5/3 5/5;5/1 5/4;3/1;1/1;3/4;4/4;
4/3;4/2;3/1;4/2 5/5;4/2;3/4;1/3;1/1;2/3;4/2
2/1;5/3;4/1;4/5 4/1;5/3 3/2;5/3;2/4;3/1;5/3;
1/5;5/1 1/5;4/5;5/5;1/5;4/5 5/2;3/4;3/3;5/1
4/1;5/1;2/3;1/1;2/3;4/2 4/4;2/4;4/2 3/1;4/2;
4/3;4/3;5/3;3/4;4/4;4/2 1/3;4/4;5/1;2/4;5/1
4/4;5/3 2/1;4/5;2/3;4/2

Mimo Ch, Q

řešení pošlete na adresu: **sihasapa@centrum.cz**, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: » jmenovala se Malá Stolvá, ANO, ale ne všichni, ANO - jedenáct «

LETEM SVĚTEM

STAROBĚLSKÁ ZÁMČISKA JSOU TRADIČNÍM POCHODEM STAROBĚLSKÉHO KLUBU. LETOŠNÍ ROČNÍK BYL UŽ PĚDESÁTÝ TŘETÍ. PRO ÚČASTNÍKY NABÍZÍ ŠIROKÝ ROZSAH VZDÁLENOSTÍ A NÁROČNOSTÍ.

STAROBĚLSKÁ ZÁMČISKA

Můžete si zvolit modrý okruh – desetikilometrovou trasu s nenáročným průběhem, nebo tradiční červený okruh, s délkou třináct kilometrů, kdy nastoupáte a naklesáte 290 výškových metrů.

Když přidáte i zelený okruh přidáte si ke vzdálenosti dalších pět kilometrů. Letos však byla trasa poněkud odkloněna, aby se vyhnula cestě kolem Kravína. Protože stále platilo omezení kvůli hygienickým pravidlům v souvislosti s nákazou kulhavky a slintavky.

No, a když spojíte všechny okruhy dostanete se až na vzdálenost dvaceti sedmi kilometrů.

Letošní ročník se, kromě výborného počasí — svítilo sluníčko, vyznačoval také vysokým počtem účastníků. Když jsme se v cíli zeptali, dozvěděli jsme se číslo 685. A je pravdou, že si osobně nepamatuji, že bych během putování potkal tolik pochodu lačných turistů.

mapka kterou dostává každý z účastníků se zobrazením všech okruhů. Musím přidat i to, že jsem potkal většinu aktuálních a spoustu dřívějších členů našeho oddílu.

BODOVÁNÍ

[illegible]